

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobců **a) D.K.**, bytem ■■■, **b) I.T.**, ■■■, **c) J.V.**, bytem ■■■, všech zastoupených JUDr. Oldřichem Voženílkem, advokátem se sídlem U Jiskry 114/1, 408 01 Rumburk, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2013, sp. zn. OÚPSŘ 179/2013-330-rozh.,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10. 7. 2013, sp. zn. OÚPSŘ 179/2013-330-rozh., **se pro vady řízení z r u š u j e** a věc **se v r a c í** k dalšímu řízení žalovanému.
- II.** Žalovaný **je p o v i n e n** nahradit žalobkyni a) náklady řízení ve výši 8 560 Kč, žalobkyni b) náklady řízení ve výši 8 560 Kč a žalobci c) náklady řízení ve výši 8 560 Kč, k rukám jejich právního zástupce JUDr. Oldřicha Voženílka, advokáta se sídlem U Jiskry 114/1, 408 01, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobci domáhali zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, stavebního úřadu, ze dne 21. 3. 2013, zn. MUCL/51347/2012/PROD. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobcům jako spoluvlastníkům stavby pro chovatelství na pozemku parc. č. ■■■ v k. ú. ■■■, obec ■■■, nařízeno podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), odstranění stavby pro chovatelství -dřevěné konstrukce s pultovou střechou o půdorysu 2,5 x 2 m a výšce 2 m, přistavěné k severozápadní stěně zděného hospodářského objektu na pozemku par. č. 38, a zároveň uloženo, aby nahradili náklady řízení ve výši 1 000 Kč, rovněž, byly stanoveny pod podmínky pro odstranění stavby.

Podle žalobců jsou rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nezákonná a nepřezkoumatelná. Žalovaný z podnětu odvolání nenapravil vady prvostupňového

rozhodnutí a nevypořádal se dostatečně a přesvědčivě s odvolacími důvody. Správní orgán se nevypořádal se všemi významnými okolnostmi, vadně, nesprávně hodnotil provedené důkazy, stavební zákon aplikoval chybně a nedostatečně odůvodnil svoje závěry. Chybná aplikace stavebního zákona spočívá zejména v tom, že dle jeho § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nelze nařizovat odstranění stavby spoluvlastníkům pozemku, ale jedině vlastníkům (spoluvlastníkům) stavby. Pokud vůbec bylo možno definovat věc jako stavbu (žalobci zmínili, že se nedozvěděli, jak správní orgán určil původce stavby a dobu jejího vzniku a podle jakého právního předpisu definoval věc jako stavbu), nenaznačili, že by měli být jejím vlastníkem či spoluvlastníkem. Bez určení a prokázání doby vzniku předmětné stavby nelze určit její povahu ani případné zákonné požadavky na její pořízení. Podle žalobců by se tyto požadavky týkaly stavebníka, nikoli jich jako spoluvlastníků pozemku, kteří věc nezhotovili, ani její zhotovení neiniciovali.

Z uvedených důvodů žalobci navrhovali zrušení napadeného rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a požadovali nahradit náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že se jedná o stavbu bez příslušného a zákonem vyžadovaného přivolení stavebního úřadu, žalobci nevyužili možnost podat žádost o dodatečné povolení stavby, přestože na tuto skutečnost byli výslovně upozorněni. Již tato skutečnost postačuje k tomu, aby stavební úřad rozhodl o odstranění stavby jako černé. Žalobci nezpochybnili vlastnictví k předmětné stavbě, naopak prostřednictvím právního zástupce namítali pouze pochybnost ohledně předmětného řízení, po celou dobu řízení jako vlastníci stavby vystupovali a snažili se prokázat, že nejde o stavbu, která by ke svému provedení vyžadovala přivolení stavebního úřadu a svým jednáním se fakticky snažili o její zachování. Tato skutečnost byla stavebním úřadem i žalovaným hodnocena jako nezpochybnitelná. K tvrzení žalobců o opaku nebyl ze strany žalobců předložen žádný relevantní podklad, který by tento závěr vyvrátil. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil, že k podnětu manželů Šváchových (sousedů žalobců) stavební úřad provedl kontrolní prohlídku dřevěného přístřešku s výběhem pro slepice na pozemku par. č. ■■■ v k.ú. ■■■. Manželé Š. uvedli, že stavba se na místě nachází od března 2012. Zástupce žalobců toto zpochybnil, uvedl, že stavba se na pozemku nachází řadu let, jen nesloužila k chovu drůbeže, nejedná se o nepovolenou stavbu.

Na základě výsledku kontrolní prohlídky bylo dne 10. 8. 2012 vydáno oznámení o zahájení řízení o odstranění popsané stavby s tím, že jako její vlastníci byli označeni žalobci. Dne 8. 10. 2012, pod zn. MUCL/51347/2012/Prot, stavební úřad nařídil odstranění stavby žalobcům. Toto rozhodnutí však bylo žalovaným správním orgánem rozhodnutím ze dne 15. 1. 2013, sp. zn. OÚPSŘ 317/2012-330-rozh., k odvolání žalobců zrušeno pro nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí z důvodu nedostatečných závěrů o neoprávněnosti stavby z hlediska relevantních ustanovení stavebního zákona a nedostatečného vypořádání námitek žalobců. Podle žalovaného bylo ale rozhodnutí stavebního úřadu nepřezkoumatelné jen v části a žalovaný se zabýval námitkou proti určení doby vzniku předmětné stavby a spoluvlastnictví stavby.

Poté, co bylo jeho rozhodnutí ze dne 8. 10. 2012 zrušeno, pokračoval stavební úřad v řízení o odstranění stavby, o čemž písemností ze dne 30. 1. 2013 vyrozuměl žalobce, které opět označil jako vlastníky stavby, a poučil je o možnosti podat žádost o dodatečné povolení předmětné stavby, nastínil náležitosti takové žádosti. Rovněž upozornil na nutnost povolení výjimky z odstupové vzdálenosti pro takový případ a upozornil je, že po marném uplynutí lhůty pro podání žádosti bude rozhodnuto ve věci nařízení odstranění stavby.

Následně rozhodnutím ze dne 21. 3. 2013 stavební úřad podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídil žalobcům odstranit předmětnou stavbu za stanovených podmínek a uložil jim zároveň povinnost nahradit náklady správního řízení. Označil provedení stavby za bezprecedentní případ porušení stavební kázně, uvedl, že vlastníci předmětné stavby vyjma obstrukcí v řízení neprojevili žádný zájem na zachování stavby a nepodali žádost o její dodatečné povolení. Pořízená fotodokumentace a snímky z dubna roku 2007 provedení stavby neprokazují, vylučují ale stáří stavby, jak o ní hovořili žalobci. Podle stavebního úřadu je tak nepochybné, že dříve než zhruba do druhé poloviny roku 2010 stavba neexistovala. Zástupce vlastníků ke stavbě nepředložil povolení, opatření ani jiné doklady o projednání ve smyslu stavebního zákona, ačkoli k tomu byl při kontrolní prohlídce vyzván. Stavební úřad dovodil, že se jedná o stavbu ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona, sloužící k chovu zvířectva, což plyne rovněž z § 103 odst. 1 písm. a) bodu 4. stavebního zákona, který hovoří o stavbě pro chovatelství. Ta by podléhala projednání podle § 96 stavebního zákona, tj. územnímu souhlasu. Pro případné umístění stavby by bylo nutné dopředu projednat nenárokovou výjimku z odstupových vzdáleností podle § 169 stavebního zákona. Stavba se nachází na pozemku ve spoluvlastnictví a první a jedinou možností je jednat s vlastníky stavbou dotčeného pozemku, nejdéle do doby, kdy oni sami neprokáží opak. Protože stavba není evidována v katastru nemovitostí, nenachází se na žádném listu vlastnictví, nemohlo být postupováno jinak. V průběhu jednání na místě stavby ani v řízení o odstranění předmětné stavby se žalobci nikdy nevyjádřili ve smyslu, že by nemuseli být, či snad nejsou vlastníky předmětné stavby. Naopak jako její vlastníci vystupovali a vyvíjeli aktivitu k jejímu zachování.

Proti uvedenému rozhodnutí o odstranění stavby žalobci podali odvolání, v něm uplatnili mimo jiné námitky týkající se určení doby vzniku předmětné stavby, uváděli, že není zřejmé, jak dospěl stavební úřad k závěru, že jsou vlastníky předmětné stavby, když tuto informaci od nich nedostal.

Toto odvolání bylo zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného, který prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 21. 3. 2013 potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný podrobně vyličil průběh předchozího správního řízení, konstatoval, že stavební úřad žalobce poučil o možnosti podat žádost o dodatečné povolení předmětné stavby, ovšem žalobci žádost o toto povolení nepodali a nedostatek aktivity stavebníka je pak základní právní překážkou k případnému vydání dodatečného povolení stavby. Stavební úřad podle žalovaného v rozhodnutí dostatečně a řádně popsal, proč předmětnou stavbu pro chovatelství posoudil jako stavbu, která podle stavebního zákona vyžaduje povolení stavebního úřadu, a protože jím stavba nedisponuje, jedná se o stavbu nepovolenou, kterou bylo nutno projednat v řízení o odstranění stavby, po posouzení vzhledem k platné územně plánovací dokumentaci. V řízení před stavebním úřadem bylo prokázáno splnění

všech zákonem stanovených podmínek pro nařízení odstranění stavby. Žalovaný podotkl, že s ohledem na umístění předmětné stavby bylo pro dodatečné povolení stavby nutné předběžné povolení výjimky, a to pro nedodržení předepsané dvoumetrové vzdálenosti stavby od společných hranic pozemku, o kterou v průběhu vedeného řízení nebylo požádáno. Na závěr žalovaný uvedl, že ostatními námitkami obsaženými v odvolání se nezabýval, neboť byly žalovaným zamítnuty již v rozhodnutí ze dne 15. 1. 2013, sp. zn. OÚPSŘ 317/2012-330-rozh.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Nedostatkem důvodů je nutno rozumět nejen nedostatek skutkových důvodů, o něž správní orgán opřel své rozhodnutí, ale dle konstantní judikatury správních soudů také případy, kdy se odvolací správní orgán nevypořádá s některou z uplatněných odvolacích námitek.

V souzeném případě byl žalovaný jako odvolací orgán povinen v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby ze dne 21. 3. 2013 přezkoumat v rozsahu námitek uplatněných žalobci v odvolání a svoje úvahy o nich ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu zahrnout do odůvodnění svého rozhodnutí. Této povinnosti žalovaného nezbavovala ani skutečnost, že jeho rozhodnutí bylo vydáno v rámci pokračování řízení o odstranění stavby, ve kterém již žalovaný jednou o odvolání žalobců rozhodoval. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného není pouhým „pokračováním“ předchozího zrušujícího rozhodnutí ze dne 15. 1. 2013. Předmětem odvolacího řízení nebylo pouze posouzení, zda stavební úřad ve svém novém rozhodnutí ze dne 21. 3. 2013 respektoval právní názor žalovaného a odstranil vadu předchozího rozhodnutí spočívající v nedostatečném posouzení předmětného přístřešku pro chov drůbeže z hlediska relevantních ustanovení stavebního zákona, ale originální přezkum prvostupňového rozhodnutí ze dne 21. 3. 2013 ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, tj. jeho souladu s právními předpisy a správnosti z hlediska všech odvolacích námitek uplatněných žalobci v odvolání ze dne 22. 4. 2013, doplněného dne 14. 5. 2013. Odmítl-li se žalovaný výslovně zabývat některými odvolacími námitkami s poukazem, že je již zamítl jako nedůvodné nebo neopodstatněné ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí, zatížil své rozhodnutí vadou spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Tímto způsobem rovněž zkrátil žalobce na právu rozporovat jím zastávaný názor. Žalobci totiž nemohli polemizovat s dílčími závěry žalovaného, jež se týkaly posouzení vzniku a stáří stavby a otázky jejího spoluvlastnictví, které žalovaný vyslovil ve svém přechodném rozhodnutí ze dne 15. 1. 2013, neboť se nejednalo o konečné rozhodnutí ve věci, proti kterému by mohli žalobci brojit správní žalobou.

Přitom posouzení námitek žalobců týkajících se vzniku, stáří a spoluvlastnictví přístřešku pro chov drůbeže je z hlediska aplikace ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona klíčové. Odstranění stavby je totiž možné nařídit pouze, jde-li o stavbu,

a nepovolenou, tj. prováděnou bez patřičného rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného příslušnými ustanoveními stavebního zákona, a zásadně a jediné vlastníkům takové stavby.

Vytýkané vady rozhodnutí nemohly být zhojeny ani podrobnějším vypořádáním se s některými odvolacími námitkami v písemném vyjádření žalovaného k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, www.nssoud.cz).

Z uvedených důvodů shledal soud žalobu ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. důvodnou, napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil, a to bez jednání, a věc žalovanému v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení.

V něm bude žalovaný vysloveným právním názorem soudu dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán a odstraní vytýkané vady rozhodnutí, tj. vypořádá se řádně se všemi odvolacími námitkami žalobců včetně těch, kterými se věcně zabýval ve svém předchozím rozhodnutí a které se týkaly určení vzniku a stáří přístřešku pro chov drůbeže včetně námitek směřujících do dokazování a spoluvlastnictví odstraňované stavby, a svá zjištění a právní názory vtělí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu do odůvodnění svého rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byli úspěšní žalobci, soud jim proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady řízení před soudem jsou u všech žalobců tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč dle Sazebníku soudních poplatků. Dále jsou náklady řízení tvořeny odměnou advokáta za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., (advokátního tarifu), a to za převzetí a přípravu zastoupení a podání žaloby dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, snížené o 20 % v souladu s § 12 odst. 4 advokátního tarifu, tedy ve výši 2 x 2 480 Kč; dále náhradou hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 2 x 300 Kč. Náklady soudního řízení správního ve výši 8 560 Kč soud uložil žalovanému nahradit všem třem žalobcům shodně, k rukám jejich právního zástupce, ve stanovené výši ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 22. ledna 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu